

Fjerkræavlens Stilling siden Verdenskrigens Udbrud.

Siden Verdenskrigens Udbrud er der indtruffen en yderst vanskelig Tid for vore Fjerkræholdere, thi selv om Ægpriserne, sammenlignet med foregaaende Aar, har været højere, ja endog de højeste, vi har kendt, har Priserne paa Korn og Foderstoffer, ja selv Affaldsstoffer, der ellers grundet paa deres Indhold og Prisbillighed med stor Fordel lader sig anvende til Fjerkræet i al Almindelighed, været uforholdsmæssig høje, saaledes at det lavt sat har kostet mindst dobbelt saa meget at fodre Fjerkræ som ellers. Flere Steder har det endog været forbundet med meget store Vanskeligheder, ja næsten været umuligt, at skaffe de nødvendige eller i alt Fald til Fjerkræet velegnede Foderstoffer. Der er derfor ingen Tvivl om, at disse unormale Forhold har bevirket, at der over hele Landet er blevet luftet godt ud indenfor Fjerkræbesætningerne og da særlig hen paa Efteraaret, hvilket havde til Følge, at Fjerkræmarkedet blev overfyldt, og Priserne, der opnaedes, var yderst lave. I nogle Dage, da Nervositeten var højest, var Fjerkræ næsten usælgeligt. Efter den i Juli 1914 stedfundne Tælling fandtes 15.15 Milioner Høns foruden andet Fjerkræ, et Antal, der nu er blevet betydelig reduceret, og føjes hertil, at Fjerkræet tilmed mange Steder, hvad der maa betegnes som det mest uøkonomiske af alt, fodres knapt, er det ikke saa underligt, at Ægproduktionen ikke nær er oppe paa det Kvantum som forrige Aar ved samme Tid. Er denne Nedslagning, hvad man dog bør være berettiget til at vente, gaaet ud over de her i Landet hidindtil i stor Mængde forekommende gamle og tilmed ofte smaa Høns, er der næppe sket nogen stor Skade herved, da det jo er en kendt Sag, at Brugshønsene aldrig maa blive over 2¹/₂ Aar, idet

Lægningen derefter aftager stærkt fra Aar til Aar, saa Nettoudbyttet endog helt kan udeblive. Selv om det i Øjeblikket kan være kedeligt nok, at vor Ægekspørt, hvad det synes at tyde paa, vil komme til at udvise Nedgang, vil Antallet af Høns og dermed Ægproduktionen, naar der er Udsigt til, at normale Forhold igen vil indtræffe, hurtigt kunne bringes op igen.

Ser vi hen til Forholdene i Udlandet, da vil der utvivlsomt, naar fredelige Tider igen indtræffer for de krigsførende Lande, og vi forbliver uberørte af Krigen, staa gode Afsætningsmuligheder aabne for vore Fjerkræprodukter, selv om Købeevnen maaske ikke straks bliver fuldt saa god som tidligere for et saa dyrt Fødemiddel, som Æg (og da særlig Vinteræg) er. I de Egne af Belgien, som fra gammel Tid har været verdenskendte for deres fine fedede Fjerkræ, de saakaldte »Brüsseler Poularder«, for deres Vinterkyllinger (betegnet »Poulet de Lait«) og tidlige, slagtefærdige Ællinger, har store Slag været udkæmpet; en stor Procentdel af Frankrigs ca. 80 Mill. Stkr. Fjerkræ findes i de af Tyskerne besatte Egne af Landet og er sikkert blevet ødelagt; og fra England berettes der om, at Fjerkræbesætningerne, grundet paa de høje Foderpriser, er blevne betydelig indskrænkede. Ogsaa i Tyskland, hvor der findes over 65 Mill. Stkr. Fjerkræ, er der sikkert hulet godt ud med Hensyn til Antallet, særlig efter at der er beordret, at der nu kun maa holdes en halv Snes Høns paa Gaardene; og hvad er der ikke ødelagt af Fjerkræ i Østrig-Ungarns rige Fjerkrædistrikter, for ikke at tale om Ruslands, der har været gennemstrejft af Fjenden. I sidstnævnte Land maa yderligere store Værdier gaa tabt ved, at Landbrugsprodukter og deriblandt Æg stadig hober op uden at kunne eksporteres til Udlandet. Som det fremgaar heraf, har Fjerkræavlen i de nævnte Lande faaet et stort Knæk, saa flere af disse vil antagelig nok i de kommende Tider fordre store Tilførsler af Fjerkræprodukter, som næppe vil kunne leveres fra Kolonierne, hvis Byer er i stadig Vækst og som Følge

deraf kræver et tiltagende Forbrug af Æg og Fjerkræ. Saaledes er Forholdet i alt Fald for de engelske Koloniers Vedkommende, og da i Særdeleshed for Kanadas.

Selv under de nuværende Forhold synes der saaledes for os at være god Grund til at skænke Fjerkræholdet fornøden Opmærksomhed, saa meget mere som det meget vel kan lønne sig at holde de unge Høns, som det gælder om at faa passet og plejet godt samt fodret billigt, men fremfor alt i k k e knapt. I Blødfoderet kan der saaledes bl. a. med Fordel anvendes forskellige Affaldsstoffer, som Brød-, kogt Fiske- og Kødaffald, ligesom der er særlig Anledning til at henlede Opmærksomheden paa Kød- og Benmel, som er ret billigt, men som naturligvis maa anvendes med Maade, Mask, Kløver-, Lucerne- eller Brændenældehakkelse, kogte Roer, Gulerødder, Kartoffelskræller og finthakkede Kaalblade. Til billig Fodring hører ogsaa Anvendelsen af fintskaaret, saftigt, skørt Grønt, som f. Eks. Løvetandsblade og Agerkaal. Holder de høje Foderstofpriser sig til Efteraaret, maa det anbefales Fjerkræholderne at bjerge Bog, Agern og Kastanier, der efter at være skoldede, saa at Garvesyren kan trænge ud, tørres og males til Mel, som kan tilsættes Blødfoderet.

Sluttelig skal endnu tilføjes, at det gælder om at faa Kyllingerne, der bør stamme fra kontrollerede rigtliggende Besætninger, rettidig tillagte samt passede og plejede godt. Da det tyder paa, at Priserne paa Slagtekyllinger vil blive højere, og ligesaa Ægpriserne, vil et større Kyllingetillæg sikkert kunne lønne sig. De slagtefærdige Hanekyllinger bør da snarest udskydes sammen med de daarlige Hønekyllinger. Da det først og fremmest kommer an paa, at den enkelte Fjerkræholder kan opnaa et virkelig reelt Overskud af sit Fjerkræhold, maa Løsenet stadig være: »Hold kun gode fra rigtydende Forældre stammende Høns«, thi Maalet er jo ikke at have en stor Ægproduktion og Ægudførsel, saafremt der skal et uforholdsmæssig stort Antal Høns til at producere Æggene.

W. A. Kock.